

Návrat márnوترatného syna

Obraz namaloval holandský maliar Rembrandt Harmenszoon van Rijn, má rozmery 2,8 m x 1,8 m a je umiestnený v petrohradskej Eremitáži. A čo tento slávny obraz vyjadruje?

Môžeme vidieť, ako na zemi kľáčí mladší syn v otrhanom odeve. Za pásom má drahocenný meč, jediný znak toho, že je stále synom svojho otca a hoci sa mnohokrát voči nemu prehrešil, nepredal túto vzácnu vec, hoci by z peňazí získaných predajom mohol ešte iste nejaký čas pohodlne žiť.

Stratený syn má zjazvenú nohu a po dlhej ceste sa mu obuv takmer rozpadla. Je ostrihaný dohola ako vojaci alebo väzni v koncentračných táboroch – ako ľudia, ktorí stratili svoju identitu, individualitu. Podobá sa na práve narodené dieťa. Je to znovu narodený – znovuzrodený syn.

Postava napravo predstavuje staršieho syna, ktorý je žiarlivý. Má prísny výraz tváre a je vnútorne vzdialený pozorovateľ. Aký veľký rozdiel je medzi rukami otca a rukami staršieho syna! Otcove ruky žehnajú, prijímajú, naproti čomu sú ruky staršieho syna zovreté – znázorňujú zviazanosť a nezúčastnenosť.

I keď sa starší syn po vonkajšej stránke podobá svojmu otcovi – má podobnú bradu a fúzy i drahocenný odev, výrazy tváre odzrkadľujú ich

vnútro: svetlo v tvári otca vyžaruje vrelosť, ktorá prúdi celým telom, naopak výraz tváre staršieho syna je studený a odmeraný.

Skutočným centrom Rembrandtovho obrazu sú ruky otca: v nich sa nachádza odpustenie a zmierenie a cez ne nachádza svoj pokoj nielen unavený syn, ale i utrmácaný otec. Jeho ruky sú ako ruky Božie, ako ruky mojich rodičov, učiteľov, priateľov – tých, ktorí ma milujú. Jeho ľavica je silná – zvierá pevne, ale s istou nehou. Pravica otca nezvierá, je mäkká, nežná ako ruka ženy – matky: chce hladiť, ponúka súcitiť. Akoby jedna jeho ruka ochraňovala poranenú stranu – tú, kde je synova noha bosá a druhá zas akoby posilňovala synovu túžbu opäť pokračovať v živote. Sediaci muž – správca znázorňuje okolitý svet: nezúčastnených pozorovateľov – hriešnikov („farizejov a colníkov“).

Srdce otca horí nekonečnou túžbou priviesť svoje deti domov. Praje si ich varovať pred nebezpečenstvami, presvedčiť ich, že doma nájdu všetko, čo hľadajú a nenachádzajú inde! Otec netúži po treste. My sme sa už sami potrestali svojím vnútorným alebo vonkajším odchodom... Otec však ani nikoho nenúti k návratu. Rozhodnutie navrátiť sa je iba na tom, kto blúdi – na tebe.

Môžeš si však byť istý, že budeš prijatý s láskou – ako ten márnotravný syn na Rembrandtovom obraze...